

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10389/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Јелена Станковић, адвокат из ..., против тужене ЈП „Електропривреда Србије“, Огранак „ЕПС снабдевање“, Сектор за подршку гарантованом снабдевању Ниш, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1831/23 од 08.02.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1831/23 од 08.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4375/22 од 13.12.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је престао уговор о снабдевању електричном енергијом закључен између правног претходника тужиоца и туженог за мерно место са ЕД бројем као у овом ставу изреке у селу Хум, Општина Црвени крст, Ниш. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 51.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1831/23 од 08.02.2024. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен тужбени захтев да се утврди да је престао уговор о снабдевању електричном енергијом закључен између правног претходника тужиоца и туженог за мерно место са ЕД бројем као у овом ставу изреке у селу Хум, Општина Црвени крст, Ниш, као и захтев за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења поднета је 12.02.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић